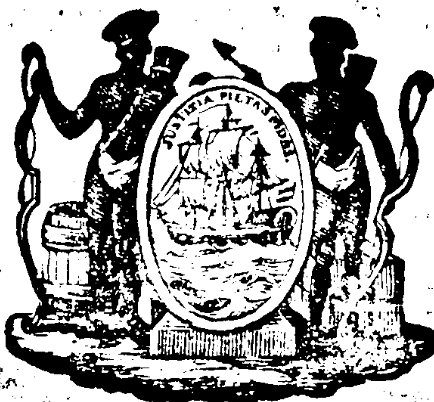
№. 139. Donderdag,

Ao. 1852. 18 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1852.

15 Nov. Van het slavenkind *Patientie*, oud 5 jaren, dochter van *Sophia*, toebehoorende aan den boedel F. van H. E. Muller.

» » Van de slavin *Mietje*, oud 40 jaren, dochter van *Wilhelmijntje*, haar kind *Naatje*, oud 19 jaren, en *Jules Ferdinand*, zoon van gezegde *Naatje*, oud 12 dagen; toebehoorende voor den vrijdom aan D. Danjon.

» » Van de slavin *Matje*, oud 30 jaren, dochter van *Johanna I*; toebehoorende aan plantagie *Meulwijk*, divisie *Boven Cottica*, en *Perica*.

De Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Tweede afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden ZONDAG den 21n. dezer, des middags ten 12 ure, zullen de via *Nickerie* naar *Demerarij* te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, *den* 15 *November* 1852.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Administrative Policie.

Aan de Ingezetenen wordt bij deze kennis gegeven, dat de passage

1o. van af de laan der plant. *Ma Retraite* tot en met de *derde Dwarsstraat* van den grooten *Combé weg*, en

2o. de *Steenbakkers gracht* van af de *Saramacca brug* tot aan den hoek van de *Maagden straat*, wegens de daaraan verrigt wordende werkzaamheden, voor eenigen tijd, voor rij- en voertuigen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, *den* 15 *November* 1852.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transporten.

Den 6 November 1852. C. M. Meteren aan M. Coglerij, van het Huis en Erf aan de *Sommelsdijk straat*, 1e. buitenwijk No. *54a*. O. W. La. A No. 119.

Den 15den, Susanna Krieger aan Beata Sophia von Knobbelsdorff, voor de reeds verwekte en nog te verwekkene kinderen van Marius Frederik Braam bij zijne Echtgenoote Francina Elisabeth Braam, geb. von Knobbelsdorff van het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug straat*, N. W. La. C No 191. O. W. La. D No. 424.

Paramaribo, *den* 15 *November* 1852.

De Griffier van het Geregtshof,
(15840) A. VAN MEERTEN.

[15841) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 19 November 1852, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De slaven met namen *Calesta*, *Floortje*, *Charlotte*, *Rudolphina* en *Eduard*, voor zoo verre betreft de helft aankomende Edward Hendrik Vries.

Paramaribo, *den* 17 *November* 1852.
SIMON ABENDANON Sz.

(15838) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *vier* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *Sarah* cum annexis, gelegen in *Coronie*, aankomende John Bent nu boedel.

Paramaribo, *den* 17 *November* 1852.
SIMON ABENDANON, Sz.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

Londen, 30 *September*.

Betreffende eene aardbeving op Santiago, welke op den 20 Aug. ll. plaats had, verneemt men de volgende bijzonderheden:

» De straten der stad zijn met puinhoopen bedekt; al de huizen hebben in meerdere of mindere mate geleden, waardoor velen in slechten staat verkeeren sommigen zelfs onbewoonbaar geworden zijn. De inwoners zijn naar het platte land gevlugt of hebben op markten en pleinen en aan boord der schepen de wijk genomen, ten einde het gevaar van de instortende huizen te vermijden. De stad levert een treurig schouwspel op. Men ziet niets als vaders, broeders, echtgenooten, kinderen of vrienden, die elkander zoeken om gezamenlijk den Allerhoogste om hulp te smeken; overal hoort men kermen en weeklagen. In zoo verre het mogelijk te achten is thans deswege reeds een berigt te geven, meent men te kunnen verzekeren, dat men gelukkigerwijs slechts weinig menschenlevens te betreuren heeft.

» Behalve onderscheidene ligte schokken, had de stad vijf zeer hevige schokken der aardbeving te weerstaan, waarvan de laatste ten 5 ure in den morgen van den 21sten Augustus. Ten gevolge van dien laatsten schok heerschte er eene volstrekte duisternis, die niet weinig bijdroeg om den algemeenen schrik en ontsteltenis ten top te voeren. Daarna helderde de lucht een weinig op, doch het weder werd regenachtig en het zwerk nam een somber en onheilspellend voorkomen aan. Het volk, dat in de kerken was bijeengekomen, om bijstand van Hoogerhand af te smeken, werd, door de voortdurende schokken, genoodzaakt de vlugt te nemen. De toen heerschende ontsteltenis gaat alle beschrijving te boven.

» De schokken werden, alhoewel in ligtere mate, nog in den avond van den 22sten Augustus gevoeld."

Een ander berigt bevestigt het hiervoren medegedeelde. De bevolking der stad was nacht en dag in de straten en op de pleinen gebivouacqeerd. De schepen in de havens zijn opgepropt met vlugtelingen, die er allen met veel menschlievendheid opgenomen en behandeld werden. De geestelijkheid had de zwaar beschadigde kerken, uit vrees voor groote ongelukken, doen sluiten, en altaars in de open lucht doen plaatsen. Alle openbare en bijzondere gebouwen, geene uitgezonderd, hebben zware schade geleden. Alle personen, die den moed hebben gehad de straten te doorloopen, schatte de aangerigte schaden op weinig minder dan 2 millioen piasters, gezwegen dan nog van het platte land, waar men mede groote rampen zal te betreuren hebben. Reeds heeft men brieven ontvangen uit Sullalero, meldende, dat het gansche dorp het slagtoffer van de algemeene ramp geworden is. Men vreest tevens dat Baracoa mede verwoest is, uithoofde de stoombooten, die van daar geregeld vertrekken, nog altijd niet op hare bestemmingsplaatsen zijn aangekomen, en naar men vermoedt door de autoriteiten gebezigd zijn, om hulp te bieden, of vlugtelingen op te nemen.

— Het stoomschip *Plata* is gisteren met de West-Indische mail te Liverpool aangekomen. De berigten uit Mexico, ditmaal ontvangen, zijn ook weder bedroevend. Alles ademt wanorde in dat ongelukkige land. Tusschen Mexico en Vera Cruz zijn de telegrafen verwoest. Guadalajara is in opstand. Vera Cruz weigert de betaling der belastingen en der in- en uitgaande regten.

Den 13 *October*.

De kanselier der schatkist heeft een vergelijkenden staat der rijks-ontvangsten over het derde kwartaal van 1851 en 1852 uitgegeven. Dit kwartaal sluit op 10 October.

De uitkomsten van dien staat leverden eene merkwaardige proeve van de heilzaamheid van het door sir Robert Peel ingevoerde stelsel. Aan belastingen zijn ontzaggelijke sommen afgeschaft en te naauwernood heeft dit op de ontvangsten eenigen invloed uitgeoefend, en elk jaar rembourseert Engeland onderscheidene milioenen zijner openbare schuld.

Uit eene vergelijking van het afgeloopen kwartaal met het vorige blijkt al dadelijk dat de in- en uitgaande regten eene vermindering van 298,264 p. st. hebben ondergaan, welke voornamelijk voortspruit zoowel uit de verlaging der regten op de suiker en het scheepstimmerhout, als op andere handels artikelen. De opbrengst der accijnsen is met 163,901 p. st. en die van het zegelregt met 96,857 p. st. vermeerderd. De directe belastingen zijn ditmaal ongeveer op dezelfde hoogte als het voorgaande jaar gebleven. Evenwel heeft de belasting op de inkomsten 45,445 p. st. meer opgeleverd, welke eene vermindering van 45,000 op de ontvangsten der posterijen vergoedt. Over het geheel hebben de ontvangsten 54,524 p. st. minder bedragen dan in hetzelfde kwartaal over 1851, doch het eindcijfer der ontvangsten over 1852 bedraagt nog 70,000 p. st. meer dan over 1850.

Over het geheele jaar, geëindigd 10 October, is er, met betrekking tot het vorige jaar eene vermindering van 733,914 p. st. merkbaar, doch deze som bedraagt te naauwernood de helft van het verlies, dat men voorzag uit de afschaffing der belasting op de vensters en andere belastingen te moeten voortspruiten.

De tegenstanders der handelsleerstellingen, hier te lande gevolgd, zullen zeker van deze cijfers, welke tegen hen pleiten, geen partij trekken. Bezwaarlijk zou het zijn op eens aan onderscheidene millioenen belastingen af te schaffen, zonder dat de ontvangsten er eenigzins door werden aangedaan.

FRANKRIJK.

Parijs, 2 *October*.

De minister van binnenlandsche zaken heeft aan de prefecten der departementen, welke Lodewijk Napoleon op zijne reis bezocht heeft, eene circulaire gezonden, waarin hen gelast wordt om hem (de minister) zoo spoedig mogelijk, tot in de geringste bijzonderheden toe, verslag te geven, van hetgeen op elke plaats, door het hoofd van den staat bezocht, alstoen is voorgevallen. De prefecten zullen daarbij zelfs niet vergeten mogen de namen der veldwachters of van den minsten arbeider, welke in de gevierde plegtigheden, tijdens het verblijf van den president, betrokken zijn. Van dit alles zal een uitgebreid werk worden geschreven, waarvan in de archieven van elk departement een exemplaar zal bewaard worden, om de herinnering aan de reis van L. Napoleon te doen voortduren.

Zoo men wil, heeft de zinsnede van Lodewijk Napoleon, in de aanspraak te Marseille gehouden, namelijk het gezegde van keizer Napoleon, dat de Middellandsche Zee een Fransch meer moest zijn, nog al aanleiding tot gesprekken onder de diplomaten gegeven, doch er wordt over het algemeen weinig gewigt aan gehecht.

— In de hooge staatkundige kringen, in deze hoofdstad, heeft een artikel van het *Journal de Francfort* nog al opzien verwekt. Het blad verklaart namelijk daarin, dat de mogendheden die het Weener tractaat van 1815 geteekend hebben, geheel en al afzien van de handhaving van het artikel in dat verdrag, waarbij elk lid der familie Bonaparte voor altijd van de troonsbeklimming in Frankrijk wordt uitgesloten. De mogendheden zijn daarentegen vast besloten om het artikel, betrekkelijk de grenzen van het Fransche grondgebied, met kracht te handhaven. Men wil aan dit artikel een half officieel karakter toeschrijven. Het resultaat er van is dat de mogendheden genegen souden zijn om onmiddellijk het keizerrijk erfelijk te verklaren, mits Lodewijk Napoleon zich strengelijk houde aan de Weener verdragen, houdende de bepalingen betrekkelijk de uitgebreidheid van het Fransche grondgebied.

— De prefect van het departement Calvados heeft eene proclamatie uitgevaardigd, aldus eindigende: *God behoede Frankrijk! leve de Keizer!*

— Men meldt aan een dagblad in een der departementen, dat aan de munt dezer hoofdstad het bevel ontvangen is, om de hermunting van het kopergeld te staken. Men wil daarmede wachten tot de proclamatie van het keizerrijk, opdat die munt, in plaats van de zinnebeelden en het devies der republiek, waarmede ze zou gestempeld worden, het borstbeeld en den nieuwen titel des keizers drage.

Den 7den.

Brieven uit Konstantinopel spreken van een moordaanslag op den Schach van Persie. De misdaad moet door de volgende omstandigheden zijn vergezeld gegaan:

De Schach begaf zich, ter jagt in de omstreken zijner residentie. Een gedeelte van zijn gevolg trok hem vooruit, terwijl het andere gedeelte, hem, volgens de bestaande etiquette, op honderd schreden afstands volgde. Toen de Schach op zekere boschrijke plaats was gekomen, sprongen vier mannen uit het kreupelhout, schijnbaar mét de bedoeling, om den Schach eene petitie te overhandigen.

Deze hield onmiddellijk den teugel van zijn ros aan en ook het gevolg hield stand. Op hetzelfde oogenblik grepen echter twee der mannen het paard bij de teugels, terwijl de twee anderen te gelijkertijd hunne vuurwapenen op den Schach losten, die door een kogel in den mond en door een anderen kogel in de lies getroffen werd.

De Schach, alhoewel niet doodelijk getroffen, stortte van het paard. Het gevolg wierp zich op de moordenaars, waarvan de twee, die vuur gegeven hadden letterlijk in stukken gehakt werden, terwijl de twee mannen, die het paard bij de teugels grepen, de beide handen werden afgehouwen; men liet deze overigens in het leven en wierp hen in de gevangenis, in de hoop door hunne bekentenis nog meer schuldigen in handen te krijgen. Uit hunne verklaring moet gebleken zijn, dat zij tot de sekte van Babes behooren, die door den Schach verdreven werd en dat zij meer in het bijzonder den dood van een hunner opperhoofden hebben willen wreken.

Men koesterde in den beginne groote vrees voor het behoud van het leven van den Schach, maar naderhand kwam er eene verbetering in zijnen toestand en voedde men de hoop op zijne algeheele herstelling.

Een ander brief zegt, dat de Schach door drie kogels getroffen werd, waarvan twee zijn uitgesneden, doch waarvan de derde op 12 September nog niet uit de wond was kunnen gehaald worden.

— Van goederhand wordt thans ten stelligste verzekerd, dat de reis van den heer Bacchiochi naar Konstantinopel niets anders ten doel heeft als de in vrijheidstelling van Abd-el-Kader, met dien verstande, dat daardoor de rust in Algerië niet zal kunnen verstoord worden. De stad Marseille, die grooten handel met Algerië drijft, is echter in het geheel niet gerust over den uitslag dier onderhandelingen. Engeland schijnt van zijne zijde wantrouwen te koesteren en heeft een zaakgelastigde gezonden naar den Bey van Tunis, die nog altijd in zeer siekelijken toestand verkeert, om hem te bewegen zijn neef tot opvolger te benoemen, ten einde te beletten, dat de magt in handen der Fransche valle.

Den 12den.

Eenmaal het keizerrijk hersteld zijnde, zal Lodewijk Napoleon, naar men zegt, bij zijn titel van keizer voegen, dien van koning van Algerië. Aan den prins Napoleon, zoon van den maarschalk Jérôme, zal in dat geval de waardigheid van onderkoning opgedragen worden.

— Eenige arbeiders hebben ter gelegenheid van den intogt van Lodewijk Napoleon alhier medailles besteld, aan de eene zijde prijkende met diens borstbeeld en aan de andere zijde met het opschrift: *Napoleon III, Keizer der Franschen door den nationalen wil.*

OOSTENRIJK.

Weenen, 13 *October*.

Hoe meer de tijd van de afkondiging van het keizerrijk in Frankrijk nadert, hoe onverschilliger men hier die gebeurtenis te gemoet siet. Men zal den nieuwen keizer onder zekere voorwaarden en bepalingen erkennen, waaronder vooral de handhaving der internationale verdragen en van den algemeenen vrede. De kwestie der erfelijkheid acht men hier, de onlusten en omwentelingen, waarvan Frankrijk sedert 1789 het schouwspel was, in aanmerking nemende, van weinig belang. Men meent hier, dat het beginsel van legitimiteit stelselmatig zal gehandhaafd worden en houdt het er voor dat de Europesche regeringen, zelfs al wilden zij, niet in staat souden zijn der nieuwe Fransche dynastie het karakter van ligitimiteit te geven, als zijnde zulks een geschiedkundig attribuut, hetwelk niet willekeurig aan de eene of andere familie kan gegeven worden.

Ingeval men zich in Frankrijk zou hechten aan de legitimiteit der Napoleontische familie, in plaats van een beroep op het volk te doen, of wel wanneer men het volk op den achtergrond stelde, alsdan zou, meent men, eene protestatie van de noordelijke mogendheden onvermijdelijk worden.

De toestemming van alle onderteekenaars der tractaten van Weenen en van hen, die ze gewaarborgd hebben, is veeleer noodzakelijk om het bekende tractaat waarbij alle leden der Napoleontische familie van den Franschen troon uitgesloten worden, op te heffen; eene opheffing, welke onvermijdelijk is in den oogenblik, dat Lodewijk Napoleon zal ophouden tijdelijk hoofd van den staat te zijn. Men houdt zich hier ook overtuigd, dat de paus zich niet naar Parijs zal begeven, om den nieuwen keizer te kroonen; de Oostenrijksche regering zou sich daarover zeer gekwetst gevoelen. Alle hier ontvangen berigten en brieven uit Rome komen er in overeen, dat de paus Rome niet verlaten zal. Niet onbelangrijk is het te weten dat de kroon van keizer Napoleon zich thans alhier in de keizerrijke schatkamer bevindt.

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 16den, het schip Susanna, kapt. G. D. Visser, naar Amsterdam, lading: 370 vaten Suiker 503,320 pond en 104 pies. Werkhout.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Sara, kapt. L. Wildschut, adres bij C. J Leijsner. Sluit MORGEN.

Presiosa, kapt. K. Ouwehand, adres bij Gebrs. Samson. Sluit 1 Januarij 1853.

Snelheid, kapt. J. F. Gorter, adres bij Gisius en Co.

Suriname, kapt. G. E. Swart, adres bij Gisius en Co.

Lodewijk Antonie, kapt. A. J. Spekman, adres bij C. J. Leijsner.

Elisa, kapt. D. W. Visser, adres bij M. Huidekoper.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.